

Sâmbătă,
28 februarie 2026

Dragi copii,

Vă mai amintiți de scrisoarea mea anterioară în care v-am povestit cât de greu reușim să găsim de mâncare în zilele de iarnă când semințele și fructele cu care ne hrănim noi, păsările sedentare, parcă se joacă de-a v-ați ascunselea sub plapuma groasă de zăpadă? În căutările îndelungate cei mai norocoși dintre noi nu detectează doar un singur măr sau o tufă de măceșe, ci, prin bunăvoința unor oameni inimoși, o masă îmbelșugată, o hrănitoare, cu tot ceea ce e bun pentru noi, semințe de floarea-soarelui crude, neprăjite, nesărate, mere, nuci, exact așa cum le-am găsi în natură.

De când sunt la hrănitoare am ascultat multe povești de la alte păsări, evident legate de găsirea hranei, căci asta reprezintă principala preocupare a noastră în timpul iernii. Așa am aflat că sunt oameni care pun în hrănituri cornuri, resturi de pâine, semințe de floarea-soarelui prăjite și sărate, slănină condimentată, afumată, paste sau orez crud. Probabil vă întrebați care e problema cu aceste tipuri de mâncare devreme ce voi le consumați cu mare plăcere. Ei bine, noi, păsările, ne ținem de cald cu ajutorul grăsimii acumulate din mâncare. Ne îngrășăm rapid, dacă mâncăm semințe uleioase, slănină, osânză, dar și fructe de sezon, crescute pe meleagurile noastre. Pâinea, cornurile, covrigii doar ne umplu gura, nu ne satură și ne mai și pot îmbolnăvi mai ales că din cauza umezelii se mucegăiesc ușor și rapid. Ne îmbolnăvesc și condimentele de pe slănină, de exemplu, dar ne și provoacă sete. Nici nu știți ce greu găsim apă în timpul iernii când totul e înghețat!

Alte păsări au menționat că li s-a întâmplat să găsească hrănitoarea goală. Au pierdut foarte mult timp căutând mâncare acolo unde erau obișnuite să se hrănească și, din păcate, au rămas flămânde ori nu au mâncat suficient în ziua respectivă. Abia au reușit să supraviețuiască peste noapte. Dacă nu ar fi înnoptat într-un loc mai retras, ferit de vânt, cel mai probabil ar fi înghețat. Tocmai din acest motiv e foarte important ca odată începută, hrănirea să fie continuă până la sfârșitul iernii, când temperaturile devin mai ridicate, zilele mai lungi și deja apar nevertebratele, cu care ne hrănim în sezonul cald.

Știu că nu e frumos să trag cu urechea, sper că voi nu faceți așa ceva, dar am mai aflat câte ceva și din discuțiile fetiței cu tatăl, știți, oamenii care au grijă de noi. Nu prea știu ce înseamnă cifrele, dar la cât de serios discutau, simt că e ceva important. De fapt, mai bine redau tot dialogul dintre ei:

"-Tati, o să ne ajungă semințele până la primăvară?

- Sigur că da, Ilinca. Am cumpărat un sac și jumătate, dar cred că o să ne mai și rămână puțin. Nu-i nicio problemă, aproape în fiecare an iarna ne-a păcălit și s-a mai întors pentru câteva zile, după ce am spălat, igienizat și am pus hrănitorele în pod. Dacă va fi nevoie, o să le folosim atunci, dacă nu, ne rămân până la toamnă. Dacă ar fi fost o iarnă mai grea, cu mai multă zăpadă și pe o perioadă mai îndelungată, probabil ar fi trebui să mai cumpărăm. Cu siguranță am fi avut mai mulți musafiri pe hrănitore.

- Dar cât mănâncă un pițigoi? îl întrerupe Ilinca.

- Nu știi exact, zice tatăl ei. Dacă îmi amintesc bine, consumă în fiecare zi între 30 și 50% din greutatea lui. Și tot atât poate pierde într-o singură noapte, ca să-și mențină temperatura corpului stabilă, să nu înghețe. Când intrăm în casă, verificăm în determinant ce greutate are un pițigoi mare și calculăm împreună. Bine? Și putem să cântărim și niște orez sau jucăriile tale mai mici să vedem cât înseamnă greutatea respectivă.

- Dar mierla aceea cu cioc portocaliu? Am văzut că din când în când mănâncă din mere și fetița mierlă, continuă șirul de întrebări Ilinca.

-Te referi la femelă? Chiar azi am citit că o mierlă poate să mănânce și 6-10 g de fructe, bobite la o singură masă, adică 6-10% din masa ei corporală. Și mănâncă această cantitate la fiecare 9-23 de minute, 18 minute, în medie.... Gata. Am umplut hrănitorea, am schimbat apa în adăpătoare, acum putem intra în casă, mâncăm și noi un măr, iar apoi ne apucăm de calculat. Poate mai găsim ceva chestii interesante și pe pagina ornitologilor. Vrei să ne uităm?

- Ai văzut tati, ai văzut? strigă entuziasmată Ilinca. Un pițigoi albastru a luat o sămânță de floarea-soarelui, s-a așezat pe o creangă, a luat între piciorușe sămânța și acum sparge coaja cu ciocul, consumă miezul, exact așa cum mi-ai povestit într-una din zilele trecute.

- Ușor, ușor, zâmbește tatăl ei, nu uita să și respiri...

- Parcă așa mănâncă și țicleanul și ciocănitoarea semințele de floarea-soarelui, le găuresc, dar și vrăbiile - continuă cu aceeași viteză Ilinca.

- Nu, vrăbiile, botgroșii, florinții decojesc semințele exact cum face și bunicul tău iar mierlele, gugustiucii le înghit întregi."

Mi-ar fi plăcut să îi mai ascult, dar la cât de foame îmi e, am impresia că n-am mâncat nimic de ore bune, cel mai probabil de vreo 20 de minute. Sper că a mai rămas din mărul meu...

Cu drag,
Mierla

Activități pentru voi, prietenii mei:

1. Pentru cei care știu deja să socotească, am o propunere extrem de interesantă. Mă puteți ajuta să calculez câte grame de semințe de floarea soarelui mănâncă un pițigoi mare, dacă un miez de floarea soarelui cântărește 0,05 g și greutatea corporală a pițigoiului mare este 16-20 g în cazul masculului și 22-26 g la femelă.
2. Verificați ce specii vin la hrănitori pe ACEASTĂ pagină (Păsări care vin la hrănitori), ascultând și cântecele lor. Pe care dintre ele le-ați văzut în natură?
3. Ne pregătim pentru marele concert de primăvară. Ascuțiți-vă urechile, ne veți auzi din ce în ce mai des cântând.

Păsări la hrănitoare

